

kunde henlægges til en anden Tid, navnlig til om Foraaret, som yder nogle Fordele, saasom, at Udskrivningen haade til Land- og Søetaten kunde foregaae paa een Gang. Men ogsaa paa en anden Maade kunde det muligen blive unødvendigt hvert Aar at lade udgaae en foreløbig Lov, idet man nemlig nøie skjelnede imellem, hvad der ikke behøvede at henregnes til den egentlige Udskrivning, hvilke foreløbige Handlinger man da kunde lade foregaae tidligere paa Sessjonen, og mellem det, som maatte ansees som den egentlige Udskrivning, hvortil altsaa vilde udfordres en Lov. Vel troer jeg ikke, at det efter de bestaaende Love godt gaaer an, saaledes som det forekom mig, den ærede Ordfører udtalte, at betragte Indkaldelsen som den egentlige Udskrivning, hvortil der udfordres en Lov; thi der gjøres dog i Loven en Forffjel mellem Udskrivningen og Indkaldelsen. Udskrivningen foregaaer tidligere, og, naar Bedkommende faae deres Udskrivningspaafer, ansees de for at være udfrevne, medens derimod Indkaldelsen kan foregaae paa meget forffjellig Tid, hvilket ogsaa i Almindelighed finder Sted, idet Nogle allerede indkaldes i Januar Maaned, Andre derimod langt senere hen i Aaret; men det er, som sagt, meget usikkert at kunne undgaae Udgivelsen af disse foreløbige Love, og det vil — saaledes som jeg alt har bemærket i Folkethinget — blive taget under Overveelse, paa hvilken Maade dette bedst lader sig gjøre. Hvad dernæst angaaer det andet Punkt, Antallet af de Personer, der skulle udskrives, saa troer jeg, at man maa indrømme, at det stemmer meest med de gjældende Love om Udskrivningsvæsenet, at et vist bestemt Antal ansøres i Loven som det, der skal udskrives. Nu vil den Bestemmelse, der er vedtagen i Folkethinget, vel ikke blive saa mislig som i sin oprindelige Skikkelse, idet der nemlig nu er tilføiet, at de, som ikke blive indkaldte til Tjeneste, skulle behandles i Overensstemmelse med Børnepligtslovens § 24, altsaa blive de ikke ubetinget staaende i Linien, men dersom de ikke næste Aar blive indkaldte til Linien, gaae de over i Forsærkningen, og man faaer da ikke, som Følgen vilde være bleven af, hvad der oprindeligt

var foreslaaet i Folkethinget, en heel Deel Folk staaende i Linien, som ikke ere vaabenøvede. Altsaa troer jeg, at man vel nu kunde holde sig til, hvad Folkethinget engang har vedtaget. Dog maa jeg ikke lade ubemærket, at den væsentligste Mislighed derved er den, at en stor Mængde Mennesker komme i en usikker Stilling. Det er ikke ganske ligegyldigt for de unge Mennesker, som staae for Udskrivning, om de vide, at de blive udfrevne, eller at de ikke blive udfrevne; thi en langt større Frihed til at kunne træde ind i en eller anden Stilling vil naturligvis være tilstede for dem, som have de høiere Nummere, naar de vide, at de ikke blive udfrevne, skjøndt for endeel af dem den Risiko rigtignok altid er tilstede, at de kunne blive indkaldte som overcomplete. Efter Loven, saaledes som den er vedtagen i Folkethinget, blive derimod Alle, som staae for Udskrivning, omtrent 7000, virkelig udfrevne, og denne Omstændighed vil saaledes medføre, at de ikke saa let med en saadan Sikkerhed kunne træde ind i en anden Stilling, da de maae være beredte paa, at de ogsaa virkelig kunne blive indkaldte. Det Væsentligste, som her er berørt af den ærede Ordfører, angaaer efter min Mening det sidste Punktum i § 3, og af de Grunde, som han har fremført, maa jeg ganske være enig deri, at det maa ansees som det Usseligste, om dette Punktum i § 3 kunde udgaae. Dette er den misligste Deel af Loven, saaledes som den er vedtagen af Folkethinget, og naar det udgaaer, troer jeg, at man gjerne kan holde sig til Loven, saaledes som den er kommen fra Folkethinget, da den saa aldeles stemmer med det subsidiaire Grundingsforslag, jeg tillod mig at stille i Folkethinget, for det Tilfælde nemlig, at man ikke vilde holde sig til den foreløbige Lov, som havde en Udskrivning af et vist bestemt Antal Børnepligtige.

Lüttichau: Idet jeg slutter mig til Udvalgets Betænkning og Indstillingspunkter, skulde jeg kun, hvad det sidste Indstillingspunkt angaaer, udbede mig oplyst, hvorledes det skal forstaaes med Hensyn til de 3, 2 eller det ene Aars Eftergivelse i Tjenesten, som gives de Friwillige, der have gjort Tjeneste i 3 Maaeder neder i 1848, eller bivaanet Felttogene i 1849